

Hedvig Charlotta Nordenflycht

*Wid Deras Kongl. Högheters Hertig Adolph Fridrics Och
Printsessan Louisa Ulricas Höga Biläger På Drotningholm
den 17 Augusti 1744. Underdånigst Af en Herdinna i Norden*

Tryckt hos Lars Salvius, Stockholm 1744.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:
<https://lb.se/författare/NordenflychtHC/titlar/WidDerasKongl/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):
<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2429448-faksimil>

1744
NORDENFLYCHT, H. ch

Waa a

Wid

Deras

Kongl. Högheters

S E R S T S

Adolph Fridrics

och

BRÄNDESSESSAN

Louisa Elricas

Höga Biläger

På

Drottningholm den 17 AUGUSTI

1 7 4 4.

Underdignigt

af m

Herdinna i Norden.

STOCKHOLM,

Trykt hos LARS SALVIUS.

Via R.
Vere kgl.
Ad. Frior.

(Bn)

1760-1829
1744

un. a

1842
Jan 15

Wm. H. Smith

1842

Wm. H. Smith

1842

Wm. H. Smith

Wm. H. Smith

Wm. H. Smith

Wm. H. Smith

1842

1842

Wm. H. Smith



STOCKHOLM

Printed by J. H. G. G. G.





* * *

* * *

* * *



Wenska Werd! din Sol går
opp:

Mörka tider nu försvinna:

Uti högsta årelopp

Fram på Nordsta Himlen rinna

Tvånne Ljus, af Högden tända,

Som til et förena sig,

Til at dubla strålar sända,

Sålla Sverje! öfwer dig.

) (2

Up

Uptänd frögde-eld och blos,
At den dyra elden prisa,
Som skal ewigt värma oss,
Lågan sin i längden visa:
Dyra Eld! förutan life,
Som mångfaldig värkan har:
Lycklig gör du Land och Rike
Och förnögd t vårt Hjelte-**VAR.**

Store Hjertan! som i dag,
Til Er frögd och Sverjes lycka,
Lyda skun den ljufste lag,
Låten oss Er låf uttrycka:
Tillåt, Sverjes Hopp och Heder,
Store ADOLPH med Din
BRUD!

At få lägga palmer neder
För Er fot och Kunga-skud.

Fäst än Högd och Majestet
Fria modet mit betager,
Glans af all fullkomlighet
Mig utom mig sjelfwan drager;

Dock

Dock min röst, min swaga tunga
Röres af en Guda-magt,
At om högsta kärlek sjunga,
Wid den Högsta Bröllops-Act.



Pallas i en husblå skj,
För en samlad Gudastara,
Wiste sig med fågne-gny,
Och begynte uppenbara
Hwad hon nylig gjort på jorden:
Stora wärk förtälde hon;
Men det största war i Norden,
Där hon prydt en mächtig Thron.



Ewerjet, sad' Hon, är det land,
Der jag mine skatter givit,
Och nu nyss et heligt band
Mellan stora Hjertan knutit;
Men förnämst är här at märka,
Som et under, vart och stort,
At den lille Gud fått wärka
I et wal, wid Thronen gjordt.

✽✽✽
Här förenar sig nu allt:
Landets wälfärd, Kronans styrka:
Alla gästgöret margsfalt
Få de Swenska minnar dyrka
I sin Hjelte och Hjeltinna,
Hwilda hufwda, hos hwaran,
Högden af all sällhet finna,
Som på jorden winnas kan.

✽✽✽
Hon, som warit Preussens Präl,
Och nu blir de Swenskas Smucke,
Förer i sin ögons strål:
Något mer, än mänskligt tycke:
I des Majestetste Hjeska
Har jag sjelf mitt låger satt,
Och, at pryda min Grinseka,
Hänne stänkt min wisshets skatt.

✽✽✽
Gudar! minnen Er uppå,
När Hon skull' til purpuren födas,
Hur Gudinnor alla då
I en nögsam kämpning mödads,
At

At hopsamla våra gästvar
Alla uti des Person,
Som, bekrönt med Guda-hästar,
Föddes af och til en Thron.

Vi förstodo ganska väl,
När J redde til den Hjerten
Med så härlig kropp och själ,
Som nu gläder Svenska fälten,
At han ämnad war, at vinna
Kronan i den Svenska Nord,
Sedan Preussens Prinsessinna:
Största skatter uppå jord.

Delen således glädje-rop,
Gudar! nyttren Edra tycken,
Hur jag lydligt fogat hop
Deße Himlens Måsterstycken.
Pallas tystnad. Straxt begynntes
Ljusligt sorl bland Gudar all:
Hwar en song-Gudinna syntes
Sjunga med et härligt ställ:
O du

O! Du alla Printsars Prækt,
Gudars lust och jordens sågnad,
Kom, och förda dygdens magt
I den skatt, dig är tilågnad:
Se din Sol, hur högt hon prälar
I sin dyra purpur-rand;
Sinnes glans och skönhets strålar
Lyssa kämpvis om hvaran.

Hör hvad Himlen slutit har
Öfver Er, I Höga Båda:
Swerjet skal, i Edra dar,
Högden af sin lycka skåda:
I sku blifwa Thronens prydnad,
Genom wisshet, nåd och rätt:
Den skal winna dubbel lydnad
Utas Ert Regerings sätt.

ADOLPH wil, med kraftig
arm,
Det förfallna Swerjet hjelpa,
Ut

Utlånst wälde, inhemst harm,
Med sin kloka spira stjelpa:
Och den mildaste LOUISA,
Som en säker Rådehamn,
Skal de Swenska hjertan lisa,
När de nämna Hånnes namn.



Ald! hwad utwäld Kunga-Ro
Edra dyra bröst få äga,
När J jemt, i ljussta tro,
Daglig för hwarannan säga,
Hwad wälgärning, nåd och hugnad
Alla få, som til Er fly:
O! en söt, en helig lugnad
Under Cronans tyngd och bry.



All den magt och Majestet,
Som Er Spira i sig sluter:
Alt det stien och härlighet,
Som Er Crona från sig sluter:

B

All

All den lust, de någon rara,
Som wid Thronen äga bo,
Ej emot de någon swara,
Som I fån i dygdens ro.



O! et Guda = tids fördrif,
Höga någens springe = fålla,
At få många tusend lif,
Med sin omsorg, göra fålla:
Himlens ögnestekar klara!
I skun prästwa denna frögd:
Sålle I, som fån försara
Dygdens ro på årens högd.



Uti höghet, magt och pris,
Skal Er Thron sig widt utbreda;
Lyckan wil, på ödmjukt wis,
För Er wilja tjenst bereda:
Ädel kärlek blir Er sågnad:
Blomstras skal Er höga Stam,
Och,

Och, til Sverjes frögd och hägnad,
Båra stora Kongar fram.



Långsamt stun I åldras til;
Men Er tid skal ljufst försvinna,
Och, fast jorden aldrig wil
Sakna Er, måst Himlen vinna
Denna öfning i sin åra,
At I pryden Gudars tal:
Se'n skal ryktet ewigt båra
Edra Namn fring örans sal.



Gudastocken söng än mer;
Men där blef en hastig tystnad,
När den såg på jorden ner,
Och fant mig i tvöordsam lyftnad:
Då Thalia, samma gången,
Mig en ljuf befallning gaf,
At jag skulle guda = songen
På min harpa sätta af.

Ingen dödlig härma kan
Stämman, som af Gudar fördes;
Men et genljud af och an
Från de Svenska strander hördes:
Lef i högsta glans tillika,
Store Ljus på Nordens Pol,
Nya FRIDRIC och ULRICA,
Swerjes dubla Glädje-Sol.

